

OTAC I SIN ZAJEDNO SLAVE ROĐENDANE

Rej Grozdić nazdravlja gostima

U ukusno opremljenom restoranu "Skadarlija", ispunjenom do poslednjeg mesta, uz prikladnu muziku i obilje ukusnog jela i dobrog pića, proslavili su svoje rođendane istoga dana, gospodin Rej Grozdić i njegov sin Mile. Otac Rej je proslavio 60, a sin 30. rođendan. Zaista divan povod za veliko slavlje, velike i složne porodice Marice i Reja Grozdića. Tim povodom su mnogi prijatelji iz Čikaga i drugih gradova Amerike i Kanade došli da uveličaju svečanost i izraze divljenje i poštovanje za sve ono što je Rej postigao u životu, i za sve ono što je učinio za njih i mnoge druge, a učinio je i pomogao zaista dosta. On nikada nije odbio nikoga koji je zakucao na vrata njegove kancelarije i kuće, tražeći pomoć ili savet. Naprotiv, on je nesebično otkrivao ljudima sve tajne svoga uspeha, i način kako da i oni postinu uspeh. On je drugima pomagao, a njemu je Bog, na tu njegovu dobrotu, dobrotom uzvraćao. Sve što je činio i što danas čini, čini poštujući dve najveće

govoj dobroti, plemenitosti i nesebičnosti. Ipak početni koraci preko staza nade do ostvarenja mladalačkog sna i životnog cilja, nisu bili posuti cvećem. On je maksimalno radio ulažući sve svoje sposobnosti, koje nisu male, a rezultai su dolazili kroz Božji blagoslov. O ovom, danas veoma poštovanom, uspešnom i poslovnom čoveku gorostasnog izgleda, ali blage i dobroćudne vojvođanske naravi, nežnog i plemenitog srca, može se napisati životni roman.

Šezdesetih godina veliki broj naših ljudi kreće u emigraciju. Na vreme su sagledali da u zemlji koju mnogo vole, zbog raznih okolnosti za njih nema napretka niti budućnosti. Neki su odlazili kod rodbine, drugi kod prijatelja, a Rej Grozdić bez znanja jezika, bez potrebnih sredstava kreće sa verom u Boga i u svoje radne i umne sposobnosti za Austriju. Za sve, pa i za njega, to je bilo teško vreme na koje se on nikada ne žali. "Tako je svevišnji hteo"- kaže. U Austriji je vredno radio, ne odbi-

Rej i Marica sa gostima u svojoj kuci

zapovesti. Prvo, "Ljubi Gospoda Boga svojega, svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom misli svojom i svom snagom svojom". Drugo, "Ljubi bližnjeg svojeg kao samoga sebe" On pomaže drugima kao što pomaže samome sebi i svojoj porodici, zbog toga se i priča o nje-

jajući ni jedan pošten posao. Ali je brzo je uvideo da Austrija za njega nije obećana zemlja. Zato je počeo da razmišlja o nekoj drugoj zemlji za bolju budućnost i odlučuje da krene u Ameriku, tačnije Čikago. U ovom vetrovitim gradu nalazi potpuni mir, zadovoljstvo i ljubav it u je već 36 godine.

Često u razgovoru priča o svom Noviom Sadu, gde mu žive rođaci, ali ponosno kaže da je Čikago njegov grad, a Amerika njegova zemlja, ne zaboravljajući ni jednog trenutka odakle je i ko je. Po dolasku u Čikago Rej polako ali sigurno napreduje, uči, radii tako stvara uslove za udoban život. Kad god mu posao dozvoli odlazi u sartari zavičaj da poseti roditelje i prijatelje. Posećuje prijatelje i u Austriji, sa kojima se u početku emigrantskog života družio. Nošen nevidljivom silom iz Austrije svraća u Nemačku, posećuje Štuttgart, gde upoznaje svoju današnju životnu saputnicu Maricu. To je bio momenat koji će mu kasnije život učiniti potpuno drugačijim i srećnim. Marica dolazi u Čikago i njih dvoje nastavljaju da se viđaju i družu, nakon čega zaista Božjom voljom nastaju obostrane simpatije i ljubav koju su krunisali brakom.

Pun elana, sa zadovoljstvom još više

srcem svojim, da ljube bližnjega svojega, kao sami sebe", da neguju i čuvaju svoju veru, običaje i tradiciju. Da pored engleskog govora i srpski jezik, da znaju odakle i od koga potiču njihovi koreni.

Marica je uz pomoć Reja u tome u potpunosti uspela. Deca su odrasla, školu i fakultet su završila i uz nesebičnu pomoć i ljubav roditelja, potpuno se osposobili da uz maksimalno zadovoljstvo u radu i božiji blagoslov ostvare sve ono što je potrebno za život porodice, o kojoj počinju da razmišljaju. Uz roditeljsku pomoć i svojim radom oboje kupuju kuće. Pošto Bog vredne, verne i poštene uvek nagradi, a njih dvoje kao i otac i majka su posve takvi, i pošto su uslove za život porodice stvorili, prvo se sin Mile ženi sa Danijelom, čiji su roditelji iz naše zemlje. I njih dvoje se useljavaju u svoju kuću sa željom da se i njihova deca rode u njoj. Iz obostrane ljubavi Danijela daruje Miletu sina Nikoli,

Mile Grozdić sa sestrom Tanjom

radi, stvara, kupuje svoju prvu kušu u koju se sa Maricom useljava pa kaže: Nismo želeli ni ona ni ja da nam se deca rađaju u tuđoj kući. Marica, koja mu u životu mnogo znači, postaje čvrst temelj njihovog toplog doma. Iz ljubavne nežnosti i harmonije sa Rejom, Marica nakon dve godine rađa sina Mileta, baš u trenutku kada Rej puni trideset godina. Rej presrećan još više radi, proširuje svoj biznis, jer se i porodica povećava. On u ovaj divni grad nije došao zbog avanture, već da bude svoj na svome. Pa s' toga kupuje i postaje vlasnik kancelarije REMAX ADVISORS za kupoprodaju nekretnina, koja je postala veoma cenjena u Čikagu. Par godina posle rođenja sina, dobijaju lepu devojčicu Tanju.

Kad god sa Rejom razgovarate, odmah ćete videti da mu je ljubav prema Bogu i porodici uvek i u svakom trenutku na prvom mestu. To su za njega dve najveće vrednosti. To je bogatstvo koje cene nema. Pošto su deca rođena, počeli su još više da ulažu, najpre u njihovo vaspitanje, a kasnije u njihovo školovanje. Zato zajednički donose odluku da Marica ne radi, i da svu svoju pažnju, nežnost i sposobnosti posveti njihovim nebrušenim dijamantima, da i njih dvoje, kao njihovi roditelji "ljube gospoda Boga svojega svim

koji kao prvo unuča postaje ljubimac dede Reja i babe Marice. Ne dugo posle toga i Tanja svoje poznanstvo i ljubav kruniše brakom sa Aleksandrom, momkom takođe srpskog porekla iz Negotinske krajine. Iz njihove blagoslovene ljubavi Tanja donosi na svet prelepu i zdravu ćerku Madelyn.

Danas su Marica i Rej presrećni jer su njihovi snovi ostvareni. Imaju odraslu, poštenu i vrednu decu i prelepu zdravu unučad, zato ponosno kažu da je to njihovo najveće bogatstvo. Uz sve što su od Bga dobili, ostaje im da nastave život sa svojom decom i unučadima u sreći i zadovoljstvu.

Ja ću zauvek zapamtiti jednu scenu sa ove proslave- momenat kada je složna familija Grozdić složno ugasila najpre 60 rođendanskih svećica supruga, tate i dede Reja, a zatim svi zajedno 30 rođendanskih svećica za sina, brata i oca, Miletu Grozdiću. U ime naše redakcije želimo ocu i sinu da svake godine sve do stote, ovako srećno i zadovoljno proslavljaju rođendane, a kad stotu navršu, da počnemo od početka da brojimo.